

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca

tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (10.03.2024 – 17.03.2024) 4. PÔSTNA NEDEĽA (NEDEĽA LAETARE)

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 11.3.2024	Pondelok po 4. pôstnej nedeli, féria	17:30 - detská + Anton a Helena Vajdiar	***
UTOROK 12.3.2024	Utorok po 4. pôstnej nedeli, féria	18:00 + Ján, Anna Tarčák a rodičia	16:30 - detská BPZ pre rod. č. 113
STREDA 13.3.2024	Streda po 4. pôstnej nedeli, féria	7:00 + Jozef a Helena Joštiak	***
ŠTVRTOK 14.3.2024	Štvrtok po 4. pôstnej nedeli, féria	18:00 + Jozef a Andrej Papán	***
PIATOK 15.3.2024	Piatok po 4. pôstnej nedeli, féria	18:00 – mládežnícka + Peter, Helena, Ignác, Jozef a rodičia Lipničan	16:30 + Milan, Daniel a rodičia
SOBOTA 16.3.2024	Sobota po 4. pôstnej nedeli, féria; <i>Večerná sv. omša je z nasled. nedele.</i>	18:00 + Štefan a Janka Račák	***
NEDEĽA 17.3.2024	5. PÔSTNA NEDEĽA	7:30 BP pre ľud farnosti ----- 10:30 na úmysel kňaza	9:00 BPZ pre rod. č. 47

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa vopred skontaktovať telefonicky alebo mailom.
2. Na zvony v Ťapešove darovali Bohu známi 100,- €, na kostol z krstu Kláry Majdovej 50,- €. PBZ.
3. O upratovanie farského kostola prosíme **sk. č. 19: vedúca p. Sitáriková Anna**. PBZ.
4. Pobožnosť **krížovej cesty**:
 - **Lokca**: v nedeľu (dnes) o 14:00 hod.; v piatok po sv. omši;
 - **Ťapešovo**: v nedeľu (dnes) o 14:00 hod.; v piatok po sv. omši;
5. **Mariánske stretko** pre deti bude v **Lokci v pondelok** o 15:30 hod., po ňom **nácvik spevu** o 16:30 hod. a v **Ťapešove v utorok** o 15:00 hod., po ňom **nácvik spevu** o 16:00 hod.
6. **Adorácia** bude vo **štvrtok** v Lokci od **17:15 hod.**
7. **Biblické stretko** bude vo **štvrtok** v Lokci o 19:00 hod.
8. **Od utorka začneme zapisovať úmysly sv. omší v Lokci aj v Ťapešove na mesiac apríl, máj a jún.** Zapisovať sa bude v kostole po sv. omšiach. Prednosť majú okružle jubileá a výročné omše. Jedna rodina môže dať za toto obdobie len dva úmysly. Zároveň zapisujeme aj úmysly pre výpomocného duchovného o. Milana. Na webstránke farnosti môžete sledovať, kedy o. Milan odslúžil sv. omše.
9. Ponúkame vám **pečené veľkonočné barančeky**. **Milodar** za jedného barančeka je **8,- €**. Váš milodar pôjde na **podporu farnosti Pavlovce nad Uhom**, v ktorej žila a zomrela **bl. Anna Kolesárová**. Barančeky nájdete vzadu.
10. Pozývame vás na **Adoráciu s piesňami z Taizé** v sobotu v Lokci od 19:00 hod. do 19:45 hod.

11. Na budúcu nedeľu bude **Zbierka na pomoc prenasledovaným kresťanom a utečencom**. PBZ.
12. Na budúcu nedeľu bude **stretnutie rodičov birmovancov** v Lokci po druhej sv. omši.
13. Jarná zbierka na Charitu v Spišskej diecéze vyniesla **189 342,35- €**. Biskup František ďakuje za vašu štedrosť.
14. Počas pôstu sa pripravujeme na umučenie a zmŕtvychvstanie Pána Ježiša. Pokračujme v spoločnej príprave, nech ubúda reťaze na Ježišovom kríži. **Deti**, ktoré prídu na pobožnosť **Krížovej cesty** dostanú nálepku.
15. **Ťapešovo**: Keďže sa nik neprihlásil na upratovanie kostola, vytvoria sa skupinky po piatich. Môžete sa vzájomne piati dohodnúť a zapísať vzadu na pripravený papier. Čím viac bude skupiniek, tým vám počas roka vyjde menej krát upratovať. Chceme vás povzbudiť do tejto služby, aby ste aj takouto formou mohli zveľaďovať tento Boží a náš chrám.

KRYPTOUČENÍCTVO JE VÝZVOU

Evanjeliový úryvok Štvrtej pôstnej nedele (Jn 3,14-21) ponúka stretnutie Ježiša s Nikodémom. Kristus ponúka vtedajšiemu odborníkovi na Pánov zákon nový pohľad na tajomstvo Boha a človeka. Nechajme sa aj my vždy nanovo prekvapiť Božím Synom, ktorý je naplnením Zákona.

O Nikodémovi môžeme povedať, že je taký „kryptovaný“ Ježišov učeník. Bojí sa, že sa prezradí. Patrí do náboženskej skupiny farizejov, je členom židovskej veľrady, dokonca učiteľom Božieho zákona, požíva úctu medzi svojimi kolegami a v spoločnosti. Ak by sa pridal k Ježišovi verejne, prišiel by o toto postavenie a výsady.

A predsa v jeho vnútri horí obrovská túžba stretnúť sa s učiteľom, o ktorom je presvedčený, že prišiel od Boha (porov. Jn 3,2). Nájde si cestu - spôsob, aby sa s ním stretol, aby mu kládol otázky, ktoré mu ležia na srdci a aby pozorne počúval odpovede a premýšľal o nich.

Aj v našom prostredí žijú „kryptokresťania“. Sympatizujú s kresťanstvom, možno sú aj pokrstení, ale obávajú sa priznať sa ku Kristovi verejne. Obávajú sa posmechu rodiny, kolegov, okolia, alebo je to pre nich jednoducho pohodlnejšie. Zo svojich príbytkov pozerajú v nedeľné ráno cez záclonu na veriacich, ktorí kráčajú do kostola na sv. omšu. Na Vianoce prídu na polnočnú svätú omšu, lebo si bez nej nevedia predstaviť Vianoce. Sledujú náboženské programy v rádiu a televízii a občas si prečítajú na internete duchovné zamyslenie.

Ježiš neodháňa Nikodéma, keď príde za ním, hoci aj uprostred noci. Rozpráva sa s ním a trpezlivo vysvetľuje. Hovorí s ním s úctou, oslovuje ho „učiteľ“. Pápež František vo svojej exhortácii *Radost' evanjelia* vyzdvihuje dôležitosť venovať pozornosť aj týmto kategóriám ľudí: „Nemôžeme viac zostať pokojní, len v pasívnom očakávaní, vnútri našich kostolov. Je nevyhnutné prejsť od pastorácie jednoduchého udržiavania k pastorácii rozhodne misijnej“ (EG 15).

Rozprávajme sa o viere

Posolstvo biblického úryvku nie je v Nikodémovom utajení. Príbeh Nikodéma sa nekončí v 3. kapitole. Evanjelista Ján sa znova zmieňuje o Nikodémovi v samotnom závere svojho spisu. Po Ježišovej smrti prichádza spolu s Jozefom z Arimatey za Pilátom, od ktorého žiadajú Ježišovo telo, lebo ho chcú dôstojne pochovať (porov. Jn 19,39). Nikodém teraz prichádza počas dňa, už nebojácne a otvorene. Vychádza z temnoty anonymity do svetla svedectva o Kristovi. Prešiel procesom rastu viery. Priznáva sa ku Kristovi.

V stretnutí Nikodéma s Ježišom vidíme, že aj rozhovor môže priviesť k viere. Pri rozhovore s Nikodémom Ježiš neurobí žiaden zázrak, „len“ sa s ním rozpráva. Ide o dialóg úcty a túžby po pravde.

Naše rozhovory o viere sú dôležité, lebo zapalujú plameň pre osvetlenie cesty, po ktorej prichádza do srdca druhého človeka Boh. Možno sme sa zabudli v našich rodinách a priateľstvách rozprávať o viere, o Bohu, o duchovných veciach, o zmysle života.

Kľúčové posolstvo

Vďaka rozhovoru Nikodéma s Ježišom nám evanjelista Ján odovzdal vetu, ktorú mnohí otcovia duchovného života považujú za hlavné posolstvo celého pôsobenia Božieho Syna, Ježiša Krista: „Ved' Boh

tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3,16). Teraz ešte Nikodém všetkému nerozumie. Viera nie je o jednom zážitku alebo o jednom rozhovore, ale aj jeden rozhovor, jedno stretnutie, môže zapáliť svietielko, ktoré potrebuje ďalej rásť.

Platí to aj pre nás. Nezostaňme pri jednom, hoci aj veľmi hlbokom modlitbovom stretnutí, púti, aktivite. Koľkokrát sme sa vrátili z nejakej duchovnej akcie, boli sme nadšení, plní odhodlania a doma to všetko akoby zhaslo. Sviatosti, modlitba, čítanie Božieho slova, to sú uhlíky, aby oheň nášho duchovného života stále rástol, lebo predstavuje stretnutie s Božím Synom.

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk

SVIATOSŤ ZMIERENIA – záver

Spovedník nie je pánom, ale služobníkom Božieho odpustenia

Nie je hriech, ktorý by nám Boh nemohol odpustiť, ak ho úprimne ľutujeme a chceme sa zmeniť, hovorí vincentín Ondrej Skočík.

Ako často by sme mali pristupovať k svätej spovedi?

V praxi vidíme, že každý si hľadá svoju optimálnu pravidelnosť – niekto má zaužívané raz za dva týždne či raz za mesiac, iný na veľké sviatky či odpust vo farnosti alebo Dušičky, niekto je taký vianočno-veľkonočný.

Cez pobožnosť deviatich prvých piatkov nám Pán Ježiš cez súkromné zjavenie svätej Márii Margite Alacoqueovej odporúča mesačnú spoveď.

Spoveď vyžaduje odpustenie a zmierenie. Často však počuť výrok: odpustím, ale nezabudnem. Aký je v tom rozdiel?

Čím vážnejšie je previnenie voči láske k blížnemu, tým aj väčšiu bolesť spôsobí. Tá bolesť je ako duchovná rana, ktorá na zahojenie potrebuje svoj čas. Ak si zo sebaľútosti túto ranu stále rozdiereame a v mysli pripomínáme, nemôže sa zahojiť.

Zmierenie je postoj rozumu a našej vôle. Aj srdce potrebuje svoj čas, aby sa rana spôsobená hriechom zahojila. Odpustenie je však výlučne jediný postoj, ktorý nám Ježiš ponúka: „Nie sedem ráz, ale sedemdesiatšedem ráz“ (Mt 18, 22).

Aké bolestné je vidieť rozdelenie v rámci rodín, kde napríklad do smrti rodičov všetko dobre fungovalo a po následnom dedičskom konaní nastalo ticho.

Spoveď predpokladá aj citlivosť na hriechnosť. Ako máme v dnešnom svete, v nápore a tlaku jeho zmätku, rozlíšiť dobro od zla?

Svedomie je kompas v nás. Mal by nás nasmerovať na dobro a odrádzať od zla. Lenže čo je dobré a čo je zlé? Dnešný svet so všetkými komunikačnými prostriedkami môže človeka dostať do takého zmätku, že sa necháme pomýliť. Je to podobné, ako keby vás niekto presviedčal, že do svojho benzínového auta môžete spokojne natankovať aj naftu. Môžete, ale prinesie to o chvíľu aj dôsledky.

Naše svedomie má byť formované Desatorom, a nie politikmi, aktivistami alebo mimovládnyimi organizáciami. Pretože práve vyššie spomínané skupiny nám predstavujú – alebo, jemne povedané, miestami nanucujú – diametrálne iné hodnotové usmernenie ako to Božie.

Formovať svedomie moderného človeka Desatorom je v dnešnej dobe dost' náročné. Napriek vonkajšiemu hluku túžba po vnútornom pokoji rastie. Ako sa má človek čo najlepšie pripraviť na sviatosť zmiernenia a zažiť v sebe ten vytúžený „svätý pokoj“?

Keď niekto cíti vo svojom vnútri túžbu sa vyspovedať, je to priznanie si pred sebou, že nie je spokojný s niečím vo svojom živote. Nie je možné vybudovať šťastný život na hriechnych základoch. Ak si to niekto myslí a dokonca i prezentuje, klame sám seba i druhých.

Dobre sa pripraviť na sviatosť zmiernenia vyžaduje stíšenie; vypnúť okolité rušivé vplyvy, pomodliť sa k Duchu Svätému o svetlo, nadviazať s Bohom takú tichú, pravdivú intimitu. Na internete možno nájsť

spovedné zrkadlo primerane veku a stavu. To všetko môže človeku veľmi pomôcť k pravdivému pohľadu na seba.

Už v príprave môže prekuknúť diablove klamstvá, vlastnú krehkosť i pomýlenosť mnohých svetových pseudohodnôt, ktoré sa ponúkajú ako pokrok, modernosť a progresívny štandard.

Každou svätou spoveďou sa končí istá etapa nášho života a začíname odznova. Ako máme začať čo najlepšie a v tomto rozhodnutí aj nádejne vytrvať?

Každý hriech má aj sociálny dosah; ublížili sme ľuďom v našej blízkosti, a teda aj cirkvi. Ak sme pred spoveďou nenapravili krivdy, ktoré sme spôsobili, po spovedi je to naša úloha.

Predsavzatie sa polepšiť je akoby pokračovaním svätej spovede v každodennom živote. Rodina, škola, práca povinnosti, ľudia okolo nás, naše záujmy, rôzne informácie, médiá, internet a mnoho iných vecí vytvára náš život. Každá situácia je ako križovatka, na ktorej sa rozhodujeme, kam chceme ísť.

Naše rozhodnutia prinášajú aj dôsledky, ktoré cítime ako ozvenu vo svojom svedomí. Rozhodovať sa pre dobro je tým správnym zacielením nášho života. Potrebujeme k tomu aj nadprirodzenú pomoc, pretože „duch je síce ochotný, ale telo slabé“ (Mt 26, 41).

Božie milosrdenstvo je jedna z najkrajších Božích vlastností. Svätý Ján Pavol II. nás preto povzbudzuje: „Okrem Božieho milosrdenstva nejestvuje pre človeka nijaký iný zdroj nádeje.“

zdroj: svetkresťanstva.postoj.sk

ALMUŽNA I

Stalo sa to už veľmi dávno, v Anglicku. Akási ženička v otrhaných šatách chodila po dedine, kopala na dvere domov a prosila o almužnu. Nemalo ktovieaké šťastie. Mnohí ju urážali, iní na ňu huckali psov, aby ju odohnali. Ktosi jej hodil do zásterky kúsok plesnivého chleba alebo zhnité zemiaky. Iba starček a starenka, ktorí bývali v domci na konci dediny, ju pozvali ďalej.

„Posaď sa trochu sa zohrej,“ povedal starček. Starenka pripravila hrnček teplého mlieka a poriadny krajec chleba. Pritom sa pekne porozprávali a povzbudili ju.

Na druhý deň sa v dedine stala mimoriadna vec. Kráľovský posol poroznášal po domoch pozvanie do kráľovského zámku. Nečakane a prekvapujúce pozvanie vyvolalo v dedine veľký rozruch a popoludní sa všetky rodiny, vyobliekané do sviatočných šiat, hrnuli na hrad. Uviedli ich do nádhernej hodovej siene, každého na určené miesto. Keď si všetci hostia posadali, čašníci v livjerach ich začali obsluhovať. Hneď sa ozvali sklamaní nespokojenci a ich výkriky hnevu. Šikovní čašníci im kládli do tanierov zemiakové šupy, kamene a kúsky plesnivého chleba. Ale starých manželov, ktorí sedeli v kútiku, obslúžili so všetkou zdvorilosťou najvyberanejšími jedlami.

Do siene nečakane prišla ženička v otrhaných šatách. Všetci zmlkli. „Dnes,“ povedala žena, „ste našli presne to, čo ste mi darovali včera.“ Zhodila zo seba obnosené handry, pod ktorými sa skrývalo zlatom vyšívané a drahokamami posiate žiarivé rúcho. Bola to kráľovná.

ALMUŽNA II

Jeden boháč sa dostal do raja. Najprv sa poprechádzal po trhu a s prekvapením zistil, že všetko sa tu predáva za veľmi nízke ceny. Hneď vytiahol peňaženku a začal si vyberať najkrajšie veci, ktoré videl. Keď šiel zaplatiť, podal anjelovi – predavačovi plnú hrst veľkých bankoviek.

Anjel sa usmial a povedal: „Je mi ľúto, ale tieto peniaze tu nemajú nijakú hodnotu.“

„Akože?“ začudoval sa boháč.

„Tu platia iba peniaze, ktoré si daroval na zemi,“ povedal anjel.

Nezabudni na kapitál na svoju cestu do raja.